

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Quomodo in graui leue, aut in leui graue admistum sit. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](#)

re, & aquam remanere, quod contrarium evenit. Sed melius, & probabilius Democritus sensit, qui non vase hederaceo v̄sus est: Sed quodam foraminuento. In ol- lam, inquit, nouam, nondum imbutam infundunt, & per biduum suspendunt, percolabit enim olla, si aqua fuerit admista. Ad idem opus alio artificio v̄sus est De-mocritus. Quidā spongia noua, oleo imbuta osculum vasis obturant, & inclinant, & effluere sinunt, si aquam habet, sola effluit aqua. Quo etiam experimento in o- leo vtitur. Spongia enim foraminosa est, & satis aperta, & oleo imbuta, impedit, ne liquor foras extillet tam fa- cile. Africanus aliud addit. Alumen liquidum in do- lium vini mittito, deinde spongia oleo imbuta oscu- lum obtura, & inclinato, effluere sinito, sola enim aqua effluet. Alumen enim constringit liquores, vt modice permeent.

Corpus leue grani immistum alio modo separare.

C A P. V.

Possymus & alio artificio leue à graui separare; vel vinum ab aqua, vel alio modo. Fiat lineum pe- nicillū, vel ex gossipio, & dolio immerge, quod aquam, & vinum remistum habeat, & penicillum extra liquo- rem supernatet, & ascendat supra, deinde cadat pendu- lum extra vas, leuior enim liquor ascendet per penicil- lum, & foras extillabit. Sed vbi leuius ascendet, atrahet quoq; graue. Ob id vbi color immutari videtur, amoue vas; nam profluet aqua. Clarum est enim, quod quem vinum sit leuius, semper in superiorē vasis partem a- scendet, & per penicillum effluere, & si omnes contrarium dicant, foras enim penicillo aquam efflu- re, & intus vinum remanere.

Quomodo in gr. u. leu., aut in leu. graue admist. immis.

C A P. VI.

Possymus & in graui, si leue admistum sit, vel si in leui graue interiectum sit, facile cognoscere: & mo- dum huac exponemus ex libro Archimedis de insiden- tibus aquæ: cuius causa est, quod si lignum, lapis me- tallum

tallum grauius ponderet alterius æqualis quantitatis aquæ, extrema corporis superficies vnæ erit cum aquæ superficie, si grauius penderet, ad ima aquæ descendet, si leuius erit, quanta erit leuitas aquæ maior, tanta eius pars supra aquam eminebit. Quum id igitur sit verum, & aqua vino grauior sit, vna eademque res plus mergeatur vino, quam aquæ, & in aqua densiori minus: ob id naues in fluminibus plus merguntur, quam in mari, quum aqua marina densior, grauiorq; sit ob salem immissum, vt etiam ex Aristotele, & Alexandro habemus. Si igitur aues

In vino virrum admista sit aqua cognoscere,

Pone vinum, de quo dubitas vtrum aquæ admistum sit, in vase aliquo, & in eo pone malum, aut pyrum, si mergitur pomum, vinum erit impermitem, si vero superfluitabit, vinum permistū erit, quia vino aqua densior est. Quod contrarium & falsum prodidit Democritus: ait enim. Necessarium est herum sæpenumero curatoribus, & famulis vinum, aut mustū concedere. Similiter autem necessariū est emptorem experiri an vinum purum existat. Malum quidam in vas int̄ciunt, melius autem pyra sylvestria, alij locustam, alij cicadam, & si quidem innatauerint hæc, purum est vinum, si vero merguntur, aquam habet. At si quæris

Mustum an habeat admistam aquam scire.

Contrarium erit, ob contrariam rationem. Vnam enim purum & sincerum tenue est, mustum vero, quando recens, crassum, & fœculentum, densum, viscosumque, quia nondum feces subsident, sed tempore defascatur, attenuaturque. Vnde si in mustum mala vel pyra sylvestria immiseris, & mustum purissimum erit, supernabunt mala, & fluitabunt, at si aquam admistam habuerint, mala fundum petunt, introque merguntur, quum enim aqua musto tenuior sit, & leuior, facit, ut malum subsidat, quod optime à Sotione descriptū est, & satis curiosè. Inquit. Ut sciamus mustum an aquam habeat, pyra sylvestria, hoc est crudissima, in mustum coniice, & si quidem aquam habuerit, ad fundum mer-